

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29478.

Kl. 25 b, 21/01.

D04c, 1/12

„Drela” Flechtmaterialges. m. b. H., Norymberga.

**Sznur pleciony do przedmiotów użytku codziennego, przedmiotów ozdobnych,
zwłaszcza do wyrobów koszykowych.**

Zgłoszono 4 stycznia 1938 r.

Udzielono 18 grudnia 1940 r.

Pierwszeństwo: 10 maja 1937 r. dla zastrz. 1 i 2; 2 października 1937 r. dla zastrz. 3—9 (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sznur pleciony do przedmiotów użytku codziennego, przedmiotów ozdobnych, zwłaszcza do wyrobów koszykowych.

Sznur pleciony według wynalazku składa się z rdzenia, wytworzonego ze skręconych strużyn drzewnych, słomy itd., oraz z otaczającej ten rdzeń i obejmującej go ściśle osłony w postaci taśmy, np. z błony celulozowej, owiniętej dookoła tego rdzenia i stanowiącej zwartą powierzchnię wskutek zachodzenia na siebie poszczególnych zwojów taśmy. Najlepiej jest, aby zwoje tej taśmy posiadały skręt

o tym samym kierunku, co skręt rdzenia.

W środku rdzenia może znajdować się nić, służąca do utrzymywania jego włókien. W celu zwiększenia wytrzymałości na rozciąganie oraz na skręcanie można też spleść wraz z włóknami rdzenia nić nośną, której skręty posiadają kierunek przeciwny, niż skręty włókien rdzenia.

Zewnętrzna osłona sznura, wytworzona z taśmy owiniętej dookoła rdzenia, może być ewentualnie wzmocniona w ten sposób, iż stosuje się kilkakrotne, np. podwójne owinięcie. Taśmy owinięte dookoła

rdzenia posiadają w tym przypadku przeciwnie kierunki nawinięcia. Wzmocnienie takie można też osiągnąć i za pomocą pasma nici, umieszczonego najlepiej na wewnętrznej stronie taśmy obwijającej lub też pomiędzy dwiema takimi taśmami.

W sznurze według wynalazku można pomiędzy rdzeniem a osłoną umieścić oplecenie w postaci nici lub wstęgi obejmującej mocno rdzeń. Jest ona nawinięta skretem przeciwnym, niż rdzeń.

Jest rzeczą bardzo korzystną nasycić elementy sznura przed ich skreśnieniem lub też podczas tego skreśniania, albo też gotowy już sznur środkiem wiążącym względnie przesycającym.

Sznur pleciony według wynalazku oznacza się znaczną sztywnością oraz wytrzymałością na rozciąganie, a także zwiększoną wytrzymałością na łamanie i skreśnianie. Sznur według wynalazku jest zabezpieczony w sposób niezawodny przed „ukreśnieniem się“, występującym często przy splataniu gałązek wierzby lub trzciny. Pomimo tego podatność i giętkość sznura nie zostaje zmniejszona, ponieważ poszczególne włókna skreśnione mogą ewentualnie przesuwać się względem siebie.

Sznur taki posiada nie tylko dużą odporność na działanie wody i niewrażliwość na zmiany pogody, ale też i odporność na uszkodzenia powierzchni. Nawet w miejscach ostrych załamania sznura nie mogą przeto występować wystające części, które zdarzają się często w przypadku zwykłych wyrobów plecionych i stanowią często przyczynę uszkodzeń ubrania lub też skaleczeń. Sznur pleciony według wynalazku jest dogodny w użyciu i daje się łatwo zastosować do wyrobów koszykowych.

Sznur według wynalazku posiada zwartą i ścisłą budowę, która dzięki opleczeniu względnie owinięciu nie może ulec rozluźnieniu.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na rysunku w paru przykładach wykonania, przy czym fig. 1 uwidocznia kawałek sznura według wynalazku z nicią prowadniczą — fig. 2 — częściowo owinięty kawałek sznura z nicią nośną, wplecioną w rdzeń, fig. 3 — częściowo owinięty kawałek sznura z oplecieniem, znajdującym się pomiędzy rdzeniem a osłoną, fig. 4 — kawałek sznura z podwójnym owinięciem, a fig. 5 — widok z góry wewnętrznej strony kawałka taśmy owijającej.

Sznur pleciony według wynalazku składa się z rdzenia *a* i osłony *b*.

Rdzeń jest utworzony ze skreśnionych strużyn drzewnych, słomy itd.

Jest rzeczą szczególnie korzystną skreśnić względnie spleść ze sobą mocno strużyny drzewne względnie słomki *c* rdzenia tak, aby otrzymać zwartą budowę wewnętrzną tego rdzenia. Oprócz osiągniętej w ten sposób wytrzymałości odznacza się on wówczas także i znaczną giętkością, ponieważ poszczególne elementy rdzenia mogą się w razie potrzeby przesuwać względem siebie.

Osłona *b* jest wykonana (najlepiej) z taśmy *d*, owiniętej mocno dookoła rdzenia *a*. Zwoje taśmy *d* zachodzą częściowo na siebie, dzięki czemu osiąga się równomierną, zwartą i gładką powierzchnię, otaczającą rdzeń *a* całkowicie nawet w miejscach najbardziej ostrych załamania. Najlepiej jest owinać taśmę *d* dookoła rdzenia *a* w ten sposób, aby kierunek skrętu jej zwojów odpowiadał kierunkowi skrętu zwojów włókien rdzenia.

Taśma owijająca *d* jest wykonana z podatnego, ale wytrzymałego materiału, odpornego zarazem na działanie wody. Do tego celu można stosować zarówno taśmy sztuczne, np. taśmy celulozowe, w szczególności zaś taśmy, wykonane z celofanu, jak również odpowiednio przygotowane taśmy z włókien roślinnych np. z łyka im-

pregnowanego lub też tkanin impregnowanych.

Dzięki osłonie *b* rdzeń *a* posiada znaczną spoistość i daje się dobrze prowadzić. Jego giętkość, a zarazem i wytrzymałość zwiększają się znacznie.

W celu zwiększenia wytrzymałości na rozciąganie oraz łamanie w środku rdzenia można umieścić nić prowadniczą *c* z włókien zwierzęcych, roślinnych lub sztucznych.

Jest rzeczą bardzo korzystną wpłatać w rdzeń *a* nić nośną *f*, która nie tylko zwiększa wytrzymałość sznura na rozciąganie i łamanie, ale zabezpiecza go zarazem wydatnie przed „ukręcaniem się”.

Nić nośna może mieć postać mici lub wstęgi. Najlepiej jednak jest splatać z włóknami rdzenia cienką, skręconą względnie plecioną nić *f*. Jej skręt posiada kierunek przeciwny skrętom elementów rdzenia.

Pomiędzy rdzeniem *a* a osłoną *b* (fig. 3) można umieścić oplecenie *g* w postaci nici lub wstęgi, obejmujące mocno rdzeń *a* i posiadające najkorzystniej skręt o kierunku przeciwnym skrętowi rdzenia. Oplecenie to, które zwiększa też wytrzymałość sznura i zabezpiecza go również przed ukręceniem, zapobiega też rozluźnianiu się ściślej, zwartej budowy rdzenia *a*. Dzięki swej postaci linii śrubowej oplecenie *g* może łatwo być zginane wraz z całym sznurem. Nie wpływa ono przeto ujemnie na giętkość sznura. Taśma owijająca *d* jest wówczas owinięta skrętem przeciwnym, niż oplecenie *g*.

W sznurach, których powierzchnia powinna wykazywać szczególnie dużą wytrzymałość mechaniczną, można zastosować owinięcie podwójne, które najlepiej jest wykonać tak, aby taśmy obwijające *h* oraz *i* posiadały kierunki nawinięcia przeciwne względem siebie (fig. 4). Dalsze wzmocnienie osłony można osiągnąć za pomocą pasm *k* z nitek, przy czym pasma

te są umieszczone na taśmie owijającej np. po jej stronie wewnętrznej lub też wpuszczone pomiędzy dwie warstwy. Pasma wzmacniające *k* może być wykonane z przędzy z włókien roślinnych, zwierzęcych lub sztucznych.

Jeżeli ze sznura plecionego pragnie się sporządzać przedmioty, które podlegać mają silnym obciążeniom mechanicznym względnie mają posiadać części skręcone, to dwa lub większą liczbę sznurów opisanego wyżej rodzaju można skręcić względnie spleść ze sobą w złożony sznur pleciony w rodzaju liny.

Odporność sznura, w szczególności zaś jego niewrażliwość na wpływy pogody i wilgoci, można powiększyć jeszcze bardziej przez nasycenie go całkowicie lub tylko jego niektórych części odpowiednim środkiem wiążącym. Jako środek wiążący można zastosować ciecz zawierającą żelatynę lub klej. Sznur lub jego niektóre części może też być nasycony środkami impregnującymi, jak parafiną, olejem, tłuszczem, werniksem lub lakierem, np. lakierem z żywicy naturalnej, lakierem celulozowym, lakierem z żywicy sztucznych, lub też lakierem olejowym. Obróbkę za pomocą tych środków można przeprowadzać w ten sposób, że składniki sznura nasycą się przed złączeniem ich ze sobą lub też po złączeniu, albo też nasycą się nimi wytworzony rdzeń.

Do przedmiotów wykonanych z cienkich sznurów plecionych, np. w przypadku małych przedmiotów użytku codziennego, przedmiotów zdobionych, np. ozdobnych koszów, artykułów mody, przybrań do kapeluszy, samych kapeluszy itd., a także w przypadku zabawek, rdzeń może mieć postać jednego tylko włókna, np. strużyny drzewnej, skręconego tak mocno, aby posiadał on dostatecznie zwartą i mocną budowę wewnętrzną.

Sznur według wynalazku nadaje się szczególnie dobrze do wyrobu koszów, me-

bli koszykowych itd. Można go również stosować i do opakowań, do zasłon i osłon, do ogrodzeń, poręczy, a także do izolacji cieplnej, do obuwia (sandałków, butów itd.).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sznur pleciony do przedmiotów użytku codziennego, przedmiotów ozdobnych, zwłaszcza do wyrobów koszykowych, znamieny tym, że składa się z rdzenia ze skręconych strużyn drzewnych, słomy itd. oraz z osłony w postaci taśmy, np. z błony celulozowej, owiniętej dookoła tego rdzenia, najkorzystniej skrętem o tym samym kierunku co skręt rdzenia, przy czym zwoje taśmy zachodzą częściowo na siebie.

2. Sznur według zastrz. 1, znamieny tym, że w środku rdzenia umieszczona jest nić przewodnicza.

3. Sznur według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że w rdzeń wpleciona jest nić nośna.

4. Sznur według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że nić nośna składa się z nitów skręconych w kierunku przeciwnym, aniżeli rdzeń.

5. Sznur według zastrz. 1, znamieny

tym, że taśma owijająca jest zaopatrzona najkorzystniej ze strony wewnętrznej lub pomiędzy jej dwiema warstwami w paski wzmacniające z przędzy z włókien roślinnych, zwierzęcych lub sztucznych.

6. Sznur według zastrz. 1 i 5, znamieny tym, że posiada wielokrotne, najkorzystniej podwójne, owinięcie z taśmy nawiniętej jeden raz w kierunku skrętu rdzenia, drugi zaś raz w kierunku przeciwnym.

7. Sznur według zastrz. 1 — 6, znamieny tym, że pomiędzy rdzeniem a osłoną posiada oplecenie w postaci nici lub wstęgi, obejmujące mocno rdzeń i skręcone przeciwnie, niż rdzeń.

8. Sznur według zastrz. 1 — 7, znamieny tym, że cały sznur lub też jego części są nasyczone środkiem wiążącym, np. cieczą zawierającą żelatynę lub klej.

9. Sznur według zastrz. 1 — 9, znamieny tym, że cały sznur lub jego części składowe są nasyczone środkiem impregnującym, np. parafiną, tłuszczem, werniksem lub lakierem.

„D r e l a“

F l e c h t m a t e r i a l g e s. m. b. H.

Zastępca: inż. W. Zakrzewski,

rzecznik patentowy.

Fig. 1

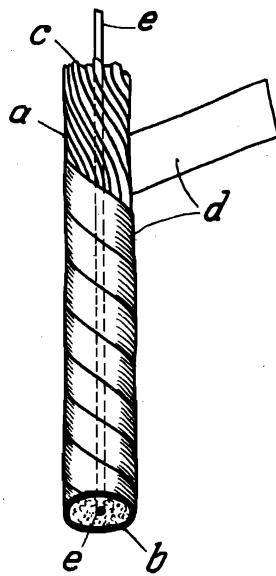

Fig. 2

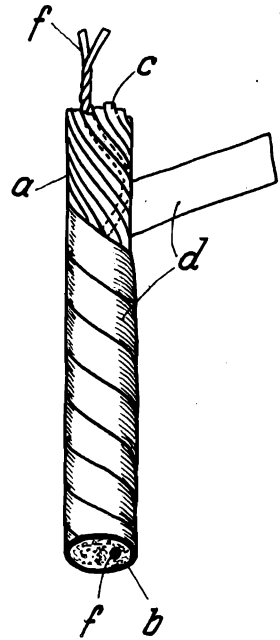

Fig. 3

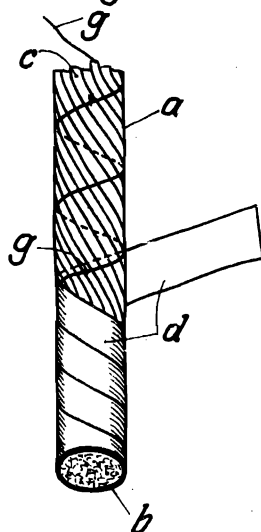

Fig. 4

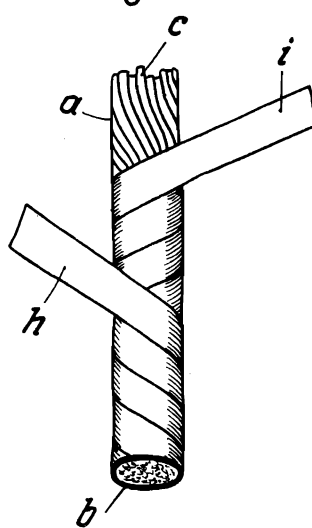

Fig. 5

